

หลักการสำคัญในการแก้ไขเรื่องการมอบอำนาจ
ตามร่างพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

เนื่องจากพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการมอบอำนาจตามนัยมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลากว่า ๗ ปี ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวพบว่าในหลายส่วนราชการยังมีปัญหาอุปสรรค และข้อขัดข้องบางประการที่เกิดขึ้นจากการมอบอำนาจ ทำให้ไม่สามารถบริหารราชการให้เกิดประสิทธิภาพได้ดีเท่าที่ควร สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ทำการรวบรวมประเด็นปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากส่วนราชการต่าง ๆ เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วและมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พร้อมทั้งเห็นควรให้นำร่างพระราชบัญญัติฯ ไปรับฟังความคิดเห็นจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในวันพุธที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๑ – ๕๐๒ ชั้น ๕ อาคารสำนักงาน ก.พ.ร. ถนนพิษณุโลก ทั้งนี้ ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใน ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่

๑. เพิ่มการมอบอำนาจให้ข้าราชการผู้มาช่วยราชการ
๒. แก้ไขการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด
 - ๒.๑ การมอบอำนาจจากรัฐมนตรีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากส่วนราชการส่วนกลาง

๒.๒ การมอบอำนาจตามกฎหมายของผู้ว่าราชการจังหวัด

๒.๓ แก้ไขมาตรา ๒๖

๓. แก้ไขการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในต่างประเทศ

โดยความแตกต่างของบทบัญญัติในกฎหมายระหว่างพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ (กฎหมายเก่า) และร่างพระราชบัญญัติการว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (กฎหมายที่แก้ไขใหม่) มีหลักการที่ปาสณ์ใจ ดังนี้

๑. การมอบอำนาจ ...

๑. การมอบอำนาจในกระทรวงเดียวกัน

กฎหมายเดิม ต้องมอบอำนาจผู้ด้ำงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเรื่องนั้นโดยตรง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์หรือเร่งด่วนอาจมอบอำนาจให้ผู้ด้ำงตำแหน่งอื่น (มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

กฎหมายใหม่ อนับดีอาจมอบอำนาจให้ข้าราชการผู้ใดที่มาช่วยราชการในกรมเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน เช่นเดียวกับการมอบอำนาจให้ข้าราชการในกรมก็ได้ (มาตรา ๑๔ วรรคสามในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้ความรู้ ความสามารถของผู้ด้ำงตำแหน่งที่มาช่วยราชการ)

๒. การมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑) การรับมอบอำนาจจากส่วนกลาง

กฎหมายเดิม ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น และรายงานต่อผู้มอบอำนาจเพื่อทราบด้วย ถ้าไม่มีส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

กฎหมายใหม่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้ เว้นแต่ผู้มอบอำนาจเห็นว่าการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องใด เป็นเรื่องที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และข้าณุการเฉพาะเรื่องของผู้ปฏิบัติราชการแทน ผู้มอบอำนาจจะกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจในเรื่องนั้นให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจในเรื่องนั้นให้แก่องค์กรของผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอื่นได้

การแก้ไขความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใหม่ เพื่อให้การมอบอำนาจมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติราชการในจังหวัด โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถใช้ดุลพินิจของตนในการมอบอำนาจที่ได้รับมอบมาให้แก่ผู้ด้ำงตำแหน่งได้ตามที่กำหนดก็ได้ แต่อย่างไรก็ต้องมีความสามารถกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่ผู้มีความรู้ ความสามารถได้

(๒) การมอบอำนาจ ...

(๒) การมอบอำนาจกรณีเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด (อำนาจที่แท้จริงของผู้ว่าราชการจังหวัด)

กฎหมายเดิม ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น และรายงานต่อผู้มอบอำนาจเพื่อทราบด้วย ถ้าไม่มีส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

กฎหมายใหม่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการมอบอำนาจภายใต้กฎหมายในจังหวัดของตน เพื่อให้การปฏิบัติราชการมีการกระจายความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสมกับภารกิจของรัฐในแต่ละด้าน หรือเพื่อประโยชน์ในการบริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเรื่องนั้นโดยตรง เว้นแต่ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ หรือมีเหตุเร่งด่วนอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจัดให้มีการมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เห็นสมควรเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน (มาตรา ๒๓/๑) กรณีที่มีข้าราชการผู้ใดจากราชการส่วนกลางหรือจังหวัดอื่นมาปฏิบัติราชการในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนเข่นเดียวกับการมอบอำนาจให้ข้าราชการในจังหวัดนั้น (มาตรา ๒๓/๒)

โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจของตนเองตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงานภายใต้กฎหมายในจังหวัด และเพื่อให้เกิดความชัดเจน จึงแยกออกมาเป็นมาตรา ๒๓/๑ ทั้งนี้ ได้นำความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาปรับปรุง และเพิ่มเติม มาตรา ๒๓/๒ เพื่อกำหนดให้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้ความรู้ ความสามารถของผู้ดำรงตำแหน่ง ที่มาช่วยราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้มอบอำนาจในการนี้ดังกล่าวได้

(๓) เหตุยกเว้นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ต้องมอบอำนาจต่อตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๐

กฎหมายเดิม ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเรื่องใดไม่อาจมอบอำนาจได้เนื่องจากเป็นกรณีตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจไม่มอบอำนาจนั้นก็ได้ แต่ต้องแจ้งการไม่มอบอำนาจพร้อมทั้งเหตุผลให้ส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจทราบ ทั้งนี้ ส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้นำข้อขัดแย้งนั้นเสนอ ก.พ.ร. เป็นผู้วินิจฉัยข้าด (มาตรา ๒๖)

กฎหมายใหม่ ...

กฎหมายใหม่ ตัดความในวรรคสองของกฎหมายเดิมออก เนื่องจากได้มีการแก้ไข
บทบัญญัติมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ใหม่ ซึ่งได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจเป็นผู้ใช้คุลพินิจในการวินิจฉัยว่าเรื่องใด
ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องใช้คุลพินิจในการมอบอำนาจ หรือเรื่องใดผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจ
ให้แก่ผู้ดํารงตำแหน่งตามที่ผู้มีอำนาจกำหนดเท่านั้น

๓. การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในต่างประเทศ

กฎหมายเดิม ส่วนราชการได้มีภารกิจที่ต้องดำเนินการในต่างประเทศ ให้หัวหน้า
ส่วนราชการนั้นมอบอำนาจทั้งปวงที่จะต้องดำเนินการในต่างประเทศนั้นให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทน และให้หัวหน้า
คณะผู้แทนมอบอำนาจให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทน (มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐)

กฎหมายใหม่ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือ
การดำเนินการอื่นที่ส่วนราชการได้มีภารกิจที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ
หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใดในต่างประเทศ ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น
หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นไม่ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้ห้ามเรื่อง
การมอบอำนาจไว้ ให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการในต่างประเทศให้แก่
หัวหน้าคณะผู้แทน และให้หัวหน้าคณะผู้แทนมอบอำนาจให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทน
(มาตรา ๒๗ แก้ไขใหม่)

เนื่องจากเดิมอำนาจที่จะมีการมอบไปยังส่วนราชการที่อยู่ในต่างประเทศพระราชบัญญัติ
ใช้คำว่า “อำนาจทั้งปวง” ส่งผลให้ส่วนราชการบางหน่วยเข้าใจว่าอำนาจนั้นหมายถึงอำนาจทุกเรื่อง
เพื่อให้เกิดความชัดเจนจึงนำมาตราดังกล่าวมาปรับปรุง

สำหรับการเตรียมความพร้อมของกรมที่ดินในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น เห็นว่า การใช้อำนาจตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
การดำเนินการตามภารกิจและหน้าที่ของกรมที่ดิน แบ่งได้ออกเป็น ๒ ส่วน ด้วยกัน คือ การใช้อำนาจ
ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะ เช่น การปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน และการใช้อำนาจ
ตามกฎหมายทั่วไป เช่น การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการเงิน การคลัง หรือพัสดุ โดยที่เนื่องไปในการมอบอำนาจ
ตามนัยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ คือการมอบอำนาจตามกฎหมายโดยทั่วไปของส่วนราชการผู้มีอำนาจ

ไม่ใช่ ...

ไม่ใช่การมอบอำนาจในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะ หรือเป็นเรื่องที่โดยสภาพไม่อาจมอบอำนาจได้ หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายสำคัญ ฯลฯ ดังนั้น กรณีนี้จึงไม่มีผลกระทำต่อการดำเนินงานตามภารกิจและหน้าที่หลักของกรมที่ดิน ได้แก่การปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายที่ดินและกฎหมายอื่น ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมที่ดิน ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะ เช่น มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ฯลฯ ส่วนการปฏิบัติงานตามกฎหมายทั่วไปในเบื้องต้นเห็นว่า เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในการมอบอำนาจไว้ระหว่างส่วนราชการผู้มอบอำนาจกับผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้รับมอบอำนาจอย่างชัดเจนมากขึ้นกว่าเดิม และยังเพิ่มอำนาจให้ส่วนราชการสามารถมอบอำนาจให้ ข้าราชการผู้มาช่วยราชการได้ด้วย ซึ่งหากร่างพระราชบัญญัติไว้ว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายเมื่อใด ในส่วนการมอบอำนาจตามกฎหมายทั่วไปของกรมที่ดินก็สมควรที่จะ ต้องทำการศึกษา วิเคราะห์ ประเภทของการดำเนินงานว่า เรื่องใดเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และชำนาญการเฉพาะเรื่องของผู้ปฏิบัติราชการแทน เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างสะดวก รวดเร็วและเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาสั่งการของหัวหน้าส่วนราชการในฐานะผู้มอบอำนาจ ซึ่งจะได้กำหนด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจในเรื่องนั้นให้แก่หัวหน้าส่วนราชการของกรมที่ดินซึ่งปฎิบัติหน้าที่อยู่ ในจังหวัดนั้นดำเนินการต่อไป (ตามนัยมาตรา ๒๓ ที่แก้ไขใหม่)

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติไว้ว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสำนักงาน ก.พ.ร. เมื่อวันพุธที่สุดที่
๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรียนเรียงโดย : กลุ่มงานให้คำปรึกษาและร่างกฎหมาย สำนักกฎหมาย กรมที่ดิน

หมายเหตุ การพิจารณาร่างกฎหมายในแต่ละขั้นตอนตามกฎหมายจนแล้วเสร็จ คือประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลใช้บังคับตามกฎหมาย อาจมีการแก้ไข ตัดตอน หรือเพิ่มเติม เนื่องความตามที่ปรากฏในมาตราต่าง ๆ การเสนอความคิดเห็นในกรณีนี้จึงหมายถึงหลักการตามบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติไว้ว่าด้วย
การมอบอำนาจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในขณะที่สำนักงาน ก.พ.ร. นำมาใช้สำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติไว้ว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันพุธที่สุดที่
๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ร่างเสนอส่วนราชการเพื่อรับฟังความคิดเห็น

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ
(ฉบับที่..) พ.ศ.

หลักการ

ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่..) พ.ศ.

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งของส่วนราชการอื่นที่ได้รับคำสั่งให้นำปฏิบัติราชการภายในกรมหรือจังหวัด รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในส่วนราชการให้คล่องตัวขึ้นมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ
(ฉบับที่...) พ.ศ.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.
เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย การมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

“กรณีที่มีข้าราชการผู้ใดจากส่วนราชการอื่นมาปฏิบัติราชการในกรม อธิบดีอาจมอบอำนาจ ให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนเข่นเดียวกับการมอบอำนาจให้ข้าราชการในกรมนั้น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจนั้นให้แก่องค์กรของผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้ เว้นแต่ผู้มอบอำนาจเห็นว่าการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการ

จังหวัดเรื่องใดเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ความเขียนภาษาและขีณาณุการเฉพาะเรื่องของผู้ปฏิบัติราชการแทน ผู้มอบอำนาจจะกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจในเรื่องนั้นให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

กรณีที่ผู้มอบอำนาจกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจในเรื่องนั้นให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจในเรื่องนั้นให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอื่นได้"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓/๑ และมาตรา ๒๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

"มาตรา ๒๓/๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการมอบอำนาจภายใต้จังหวัดของตน เพื่อให้การปฏิบัติราชการมีการกระจายความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสมกับภารกิจของรัฐแต่ละด้านหรือเพื่อประโยชน์ในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ในการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจภายใต้จังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้มีการกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ดูแลรักษาและดูแลเบิกบานเรื่องนั้นโดยตรง เว้นแต่ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ หรือมีเหตุเร่งด่วนอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจัดให้มีการมอบอำนาจให้แก่ผู้ดูแลรักษาและดูแลเบิกบานเรื่องนั้นได้

มาตรา ๒๓/๒ ภายนอกบังคับมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๓/๑ กรณีที่มีข้าราชการผู้ใดจากราชการส่วนกลางหรือจังหวัดอื่นมาปฏิบัติราชการในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนเท่านั้นเดียวกับการมอบอำนาจให้ข้าราชการในจังหวัดนั้น"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ เมื่อมีการมอบอำนาจตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓/๑ และมาตรา ๒๓/๒ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้รับมอบอำนาจให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจนั้น และในกรณีที่เห็นว่าผู้รับมอบอำนาจได้ใช้อำนาจปฏิบัติราชการแทนโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจหรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการดังกล่าวไว้ก่อน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ใช้อำนาจในเรื่องนั้นโดยตรงก็ได้

ให้นำความในมาตราหนึ่งมาใช้บังคับกับการมอบอำนาจตามมาตรา ๒๔ ด้วยโดยอนุโลม"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นที่ส่วนราชการได้มีการกิจที่จะเพิ่งปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องใดในส่วนราชการ ลักษณะมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องนั้นได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมีได้ห้าม

เรื่องการมอบอำนาจให้ ให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการในต่างประเทศให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทน และให้หัวหน้าคณะผู้แทนมอบอำนาจให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทน

กรณีที่มีข้าราชการผู้ใดจากส่วนราชการในประเทศไทยมาปฏิบัติราชการในส่วนราชการในต่างประเทศ หรือในส่วนราชการในต่างประเทศแห่งอื่นมาปฏิบัติราชการในส่วนราชการในต่างประเทศ หัวหน้าคณะผู้แทนอาจมอบอำนาจให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนเข่นเดียวกับการมอบอำนาจให้บุคคลในคณะผู้แทน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

